

ת"פ 32065/02/22 - מדינת ישראל נגד גיא סופר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 22-32065 מדינת ישראל נ' סופר ואח'

לפני כבוד השופט עללא מסארווה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז רם סוויד
נגד

הנאשמים גיא סופר
ע"י ב"כ עוז אברהם שהבז'

זכור דין

הערה מקדימה

אין זה מקובל או ראוי לחשוף פרטים מהליך גישור, במיוחד היליך גישור שלא עליה יפה, בבדיקה "מה הייתה גישור נשרר שם". לא אחזור מהכלל האמור, ואולם אינני יכול שלא להתייחס במספר מילימטרים להיליך גישור העקר שהתנהל בתיק זה, כਮוביל מבלי לחשוף פרטים בלתי נוחצים, לרבות השאייפות העונשיות שהוצעו במהלךו.

היליך גישור בתיק זה התקיים לבקשת הצדדים ובהסכמתם. הפעורים שנוטרו בין הצדדים היו קטנים, קטנים מאוד. ואף על פי כן, שני הצדדים התחרפו בעמדתם, ולא היו מוכנים למוש ממנה ימינה או שמאליה. עוד לפני דיוון גישור, המאשימה הציעה לנאמש הצעה שראתה בה הצעה סופית, בבדיקה "תשכים לה או שאיננה עוד". כמקובל, הצעה של המאשימה כללה הסכמה לתיקון מסוים בכתב האישום והסכם עונשיות סגורה. ניסיונית להניע היליך הידברות, שמחייב לשיטתי מידה, ولو מינימלית, של גמישות, נתקל בחומה בצורה של סרבנות. בנסיבות אלה, בהעדר הסכמה, הצעתה לצדדים לטוען בטעון טוח ענישה מוסכם, לפי הפערים (הזוניים) שנוטרו ביניהם. להפתעתם, גם הצעה "צנואה" זו סורבה. לאור זאת, ובצר לי, הצעתה לצדדים לטוען באופן חופשי לענין העונש, על בסיס כתב האישום המתוקן. הפתעתם עלתה שעה שגם הצעה זו סורבה. לאור התנהלות זו, עמדתי לקבוע את התקיק להוכחות.

במסגרתו של דבר, זה היה הנאם, בתנאים של העדר נכונות להסכמה חלקית כלשהי, שהסכמים להודות בכתב האישום המקורי, ללא תיקונים, כשהצדדים חופשיים לחלוון בטיעוניהם לעונש.

הודות להודאת הנאם,ימי דיוני הוכחות שלמים נחסכו, הרבה בזכות הגמישות שגילתה ההגנה דואקן.

הדיון בתיק נקבע לטיעונים לעונש. הצדדים טענו לעונש, ארכות, במשך מספר שעות. כל צד הcin קלסר שהתקע מרוב פסיקה. בנוסף, ב"כ הצדדים הציפו את בית המשפט, ביום מוקד עמוס בדינום, בטענות CID היכשרו הטובה על שניהם, למול עיניהם הכוויות מטאטל של מתדיינים אחרים שהמתינו לתורם שעות ארכות. ניסיונות בית המשפט לשכנע את הצדדים לkür בטעוניהם, והפרצות לאחוז את השור בקרני וلطען בהתאם למידותיו של התיק, על רקע הפער המוצמצם בין הצדדים - עלו בתהו.

לאחר הטיעונים הארכים התק נדחה למתן גזר דין ועוד שעות ציבוריות התבזבזו להן לשווה. בנסיבות אלו, מותר לתחום האם אין שכחה של העיקשות יוצאה בהפסדה בסופו של הליך.

לא הייתה משפט בתקסול שיפוטי זה, **אל מללא הרלוונטיות של התנהלות זו לעניין העונש.**

לשיטתי, הודהת הנאשם בעובדות כתוב האישום המקורי, והסכמתו לטיעון חופשי לעונש, מבלי "תמורה" בדמות הטבה עונשית או בריכוך כתוב האישום, רואיה להתחשבות מרבית בעת הערכת המשקל שינתה להודאת הנאשם, ללקיחת האחריות ולהיסכון בזמן שיפוטי. וכל כך למה ?

הכל יסכנו שיש לעודד נאים ליטול אחריות על מעשיהם, וזאת בהיבט ערכי חלק מהאינטרס הציבורי הרחב. הודהת הנאשם שניתנת בתנאי מיקוח מיטביים מבחןתו, שמשתכללת לכדי הסדר טיעון הכלול הסכמה עונשית סגורה, חסובה, אך היא משקפת אייזון בין כוח המיקוח של שני הצדדים (הודהה ולקיחת אחריות בתמורה להסכמה המאשימה לעונש מקל יחסית).

לעומת הסדר הטיעון הסגור, הודהת נאם בכתב האישום המקורי וטיעון חופשי לעונש, ללא כל הסדר טיעון, יש בה משום גילוי מופת של ליקחת אחריות, והיא רואיה לכל עידוד. בעוד שבמקרה של הסדר טיעון, משקלה של הודהת הנאשם בא לידי ביטוי בעצם ההסכם העונשית, הרי שבמקרה של הודהה שלא במסגרת הסדר, ההודהה זקופה למערכת תמריצים מיוחדת.

דברים ברוח זו, נאמרו על כב' השופט ח' כבוב בת"פ (מחוזי ת"א) 4128/09 **מדינת ישראל נ' דניאל זנקו** (2010):

"השיקולים שקללה התביעה בעניינים של הנאים האחרים, דהיינו הקושי הראייתי בהוכחת חלקם של אלה, فعلו הם לטובה אותם נאים אך אינם יכולים לפעול לרעת הנאים שהווו מלכתחילה במיוחס להם, והודאתם סיעה בידי המאשימה לגבות כתוב אישום כנגד יתר המעורבים בפרשה.

החרמה בעונשו של הנאשם בגין שמכור עומדת בסתרה מוחלטת לאינטרס הציבורי שבעידוד נאים להודאות במיוחס להם, ובכך יקודמו שלל אינטרסים ראויים, ביניהם: חיסכון מזמןם של העדים, מניעת הטראות של מסירת עדות מאותם קרבנות עבירה בעיקר בעבירות חמורות, חיסכון במשאבים של רשות החקירה וה התביעה, חסכו בזמן שיפוטי, הודהת הנאשם במיוחס לו ונטילת אחריות על ידו, הפלת נאים

אחרים, נכונות להעיד כנגד מעורבים אחרים, ועוד כהנה וכנה שיקולים ראויים שראו לזרוף לטובת הנאשם שמודה במיחס לו ובוקר לטובתו של הנאשם מפליל את שותפיו וمبיע נכונות להעיד כנגדם.

אם הטעיה לא שקרה שיקולים אלה, בית המשפט לא יכול להתעלם מהם, אך ראוי לעשות וכך סברתי שראו לנווג בנאים אשר הוודאותם סייעו בידי המאשימה לגבות ראיות כלפי מעורבים אחרים בפרשה".

לענין חסיבות מערכת התמരיצים לנאים אפנה לנition המרתך של כב' השופט ח' מלצר בע"פ 14/22 דניס שורצפל ואח' נ' מדינת ישראל (2014), ובפרט:

"**דילמות שתוארו לעיל מציגות סיטואציה המוכרת ב"תורת המשחקים" כ"דילמת האסיר".** במצב דברים זה כאשר הראיות כנגד השותפים שכופרים תמיד חלשות יותר, הרי שלכאורה "כדי" יהיה לכל המעורבים להתארגנות לשמר על זכות השתקה. אם כולם ישתקו - כולם יזוכו, או ירשוו (אפילו בעבירות פחותות), והנה מסתברת לנו מציאות של פיה גם אם אחד מהשותפים "ישבר" בשלב החקירה ויפליל את היתר - המופללים עדין יענשו פחות מהmplil.

גישה שכזו עלולה להביא לכך כי האסטרטגיה הנconaה ביותר עבור עוצר בתארגנות פלילתית מרוב משתתפים תהיה להמתין מבלי לשחק פעולה, שכן הודה וחסיפה של האחרים - לא תוכלנה כביכול לשפר את מצבו, אלא דווקא להרעumo. תוצאה זו אין בידי להלום. מערכת התמരיצים אותה מספקת מערכת המשפט צריכה להיות בדיק הפוכה, כך ששיטתן פעולה מוקדם ישפר את מצבו של מי שמודה כנגד הרעת מצבם של המתינים (ראו: *in Elbert F. Isenhour, UNITED STATES v. MARTIN: Game theory and cooperation in white-collar criminal sentencing, 2 LIBERTY U. L. REV. 271, 291 (2007)*). לפיכך כדי שמערכת התמരיצים תפעל נכון יש להחמיר בענישה דווקא עם השותפים למיזימה העברינית שלא שיתפו פעולה, ולהקל בעונשם של מי שהודיעו وسيיעו בחסיפת האחרים, וכך ששיתף פעולה ראשונה ובצורה עמוקה יותר יזכה לעונש הנמוך יותר".

בנסיבות אלה, יש, במידת האפשר, למנוע מצב בו "מודה ורע לו, וכופר וטוב לו" יש להעניק להודאת הנאשם משקל מלא, דווקא משום שניתנה ללא התחייבות מצד הטעיה להסכמה עונשית. הודה כזו "חוודה" פחות כהודה "התלויה בדבר", להבדיל "מהודהה לשם".

כאן המקום לציין שבעניין של הנאשם אחר בתיק התקיק קבוע לשםית עדים בגדרי משפט זוטא.

כתב האישום והעבירות המיחסות

ה הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של **תשובה כזבת לשאלת שנסאלת**, לפי סעיף 220(3) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), **שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכונה להתחמק מתשלום מס**,

לפי סעיף 220(5) לפקודה **זיויף מסמך ושימוש במסמך מזויף** לפי סעיפים 418 ו-420 לחוק העונשין.

על פי כתוב האישום, מסר הנאשם 1 תשובה כזבת בכתב ובועלפה על שאלה שנשאלת ופועל במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס על הכנסה בסך 494,087 ₪ . כמו כן, זיף הנאשם 1, בעצת וביזמת הנאשם 2, שבעה מסמכים (חוויי שכירות כזבים) והנאשם 1 עשה שימוש בהם במסמכים, והכל בכוונה לקבל באמצעותם את הנחת דעתו של פקיד השומה שההכנסות התקבלו משכר דירה ולהפחית את המס שהוא צפוי להיות מושת על הנאשם 1. לפי כתוב האישום העבירות בוצעו בנסיבות חמירות וזאת לנוכח התחכם שבביצוע.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה:

מתחם העונש ההולם שהווצג על ידי המאשימה נע בין 9 חודשים לבין 14 חודשים מאסר. וזאת נוכח ריבוי האירועים, חומרת העבירות ומידת התחכם בה פעולה הנאשם.

לענין הকנס, המאשימה הציגה מתחם המתחיל מ- 20,000 ₪ ועד 50,000 ₪.

המאשימה עטרה להשית על הנאשם עונש של 10 חודשים מאסר בפועל, קנס בסך 30,000 ₪. בהתחשב בעבר הפלילי של הנאשם ובהודאת הנאשם בחקירות וబית המשפט. באשר להסרת המחדלים, המאשימה טענה כי אין לראות בנאשם כדי שהסיר את המחדל וזאת מטעם שההסכם שחתם עליו נחתם לאחר החקירה ולגבי השנים 2014-2015 ועל כן אין לסתור לר' משקל.

ב"כ הנאשם:

מתחם העונש ההולם שהווצג על ידי בא כוח הנאשם נע בין מאסר מותנה ועד 3 חודשים מאסר. וזאת נוכח תיקון סכום המחדל בכתב האישום, כי העבירה מהויה אירוע אחד שהתרחש בשנת 2019.

לענין הকנס, ב"כ הנאשם הציג מתחם הנע בין 8,000 ₪ ועד 25,000 ₪.

בא כוח הנאשם ביקש להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד וקנס. בהתחשב בעבר פלילי, בהודאת הנאשם לאורך כל ההליך, חיסכון בזמן שיפוטי, החרטה שהביע הנאשם ומידת אשמה נמוכה, והסירה מלאה של המחדל. כמו כן, הרחיב הסגנור על מצבו נפשי-משברי של הנאשם באותה תקופה, כך שלא היה לו שיקול דעת ונסמך על ייעוץ של אנשי מקצוע.

הנאשם בדברו האחרון:

הביע חרטה על מעשיו, הדגיש את הودאותו, את שיתוף הפעולה בחקירה ובהסרת המחדלים. הנאשם ביקש להתחשב בעונשו ולהטיל מאסר על תנאי, וכן, להתחשב בעניין הקנס בשל מצבו הכלכלי.

דין והכרעה:

אירוע אחד או מספר אירועים:

לפי תיקון 131 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילת האם ניתן להתייחס לנסיבות האישום כאירוע אחד או שמא מדובר במסר אירועים נפרדים המחייבים קביעה מתחמי ענישה שונים.

פסקת בית המשפט העליון בעניין בני ג'אבר התמודדה עם השאלה העקרונית מתי ייחשבו עובדות המקרא כמקיימים אירועים שונים.

בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (14.10.29) (פורסם באתר נבו), בדעת הרוב, בחוות דעתו של כבוד השופט ע' פוגלמן נפסק:

"להש��ptive התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עבריות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לנסיבות שונות; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עברינית אחת. נמצאו למדים כי הבדיקה אם הפעולות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית".

Uberior היזיף והמרמה בוצעו אגב תכנית עברינית אחת. מדובר בתקופה זמן מוגדרת, בה הנאשם פעל לשם הכנת כל המסמכים בהם עשה שימוש לצורך ביצוע העבירות. אין לראות בכל חזה שכירות אירוע נפרד שיש לקבוע לצד מתחם שונה. שכן, רק לאחר שה הנאשם התבקש להסביר את גידול ההון הוא פעל לשם הכנת המסמכים שיסבירו את הגידול, כמובן, המסמכים הוכנו בנקודת זמן מאוחרת ולא הוכנו טיפול טיפין בכל שנה ושנה.

מתחם העונש ההולם

לפי סעיף 4ב לחוק העונשין, העיקרי המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לצורך קביעה מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לזהות את הערכים המוגנים בסיס העבירות המיוחסות לנאם, מידת הפגיעה בהםUr, מידות העונשה הנוגעת ונסיבות ביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקורה דין הם הגנה על כלכלת המדינה ועל הקופה הציבורית החיונית לפועלות המדינה; הגנה על מגנון גביה המס ואמון הציבור בו; ערך השוויון בנשיאות נטל המס. מדובר בעבורות כלכליות שבוצעו מתוך בצע כסף, שנעמדו להשיא למבצעיהם רוחחים כספיים ניכרים בדרך קלה. הקלות הבלתי נסבלת של שימוש ומשחר בחשבונות כזובות כרוכה ביפויו רב וכן חייבה גישה אכיפתית מחמירה. בפרט הדברים נאמרים לנוכח שיטת המיסוי בישראל המבוססת על מידת רבה של אמון בnishomim שבא לידי ביטוי בניכוי מראש ודיווח מאוחר. מעשים מסוג זה פוגעים באופן קשה באמון הנitin בנישומם, אמון המהווה מרכיב עיקרי בשיטת המיסוי.

קביעת מתחם העונש הולם

קביעת מתחם העונש האמור נשענת בראש ובראשונה על נסיבות ביצוע העבירות. מדובר במקרה אחד במהלך תקופה שאיננה ממושכת. לפי כתוב האישום, הנאשם פעל בעצת אנשי מקצוע. מדובר בזיוף מסמכים, שימוש בהם בכונה לקבל באמצעות המסמכים הנחת דעתו של פקיד השומה, במטרה להפחית את המס, וזאת בדרך של תשובה כזבת על שאלה שנשאלה. סכום ההכנסה הרלוונטי לעבירות עמד על 494,087 ₪, כחסכום המס הגלום בו עומד על 280,000 ₪.

מידיניות העונשה הנוגגת

אפשר לפסיקה ממנה ניתן ללמידה על רמת העונשה הנוגגת בנסיבות חמורות יותר:

עפ"ג 20-04-18163 *шиб'i נ' מדינת ישראל* (1.7.20), שם דובר בנאים שהעלים מקור הכנסתה שלם, הנאשם לא הגיע בזמן לפקיד השומה הודעה על תחילת עסקוקו בהשכורת נכסים ובהמשך לא הגיע הנאשם כלל דוחות שנתיים. הנאשם ביצע מספר עבירות לפי סעיפים 220(5) ו-220(1) לפקודת מס הכנסת במשך 11 שנים. היקף העבירות עמד על לפחות 750,700 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשים ועד 18 חודשים מאסר. בית המשפט המחויז לא התערב במתחם ואף העמיד את עונשו של הנאשם בתחתיות המתחם, כך שהוטל עליו עונש של 6 חודשים מאסר שירצטו בעבודות שירות, חלף 9 חודשים מאסר שגורר בית משפט השלום, וזאת על אף שלא הסיר את המחדל, והכל על רקע נסיבות ייחודיות של המקירה (רפואיות).

רע"פ 4736/19 *דוד בלום נ' מדינת ישראל* (17.7.19) (הגosh על ידי המאשימה), הנאשם הורשע בשימוש במרמה, עורמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת. סכום ההכנסה שהפיק הנאשם לא פחות מ- 605,122 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם עונשה הנע בין 6 חודשים ועד 14 חודשים מאסר. בית המשפט מיקם את הנאשם ברף העליון של המתחם וזאת בשל אי הסרת המחדל, ווגזר עונש מאסר בן 11 חודשים בגין הצד עונשה נלוית. בית המשפט המחויז הפחית את עונשו ל-8 חודשים מאסר. בבקשת רשות העreauור נדחתה.

עפ"ג 17-09-10063 **אהוד כהן נ' מדינת ישראל** (1.5.18), שם הורשע הנאשם בריבוי עבירות של מרמה, עורמה או תחבולה, השמתת הכנסות, אי ניהול פנקסי חשבונות, עבירות לפי סעיפים (5)(220(1) ו-216(5) לפקודת מס הכנסה ועבירות על חוק מע"מ. סכום ההשתטחות עמד על 400,000 ₪. הנאשם נדון לעונש של 6 חודשים מאסר. בית המשפט המוחזק לא התעורר בקביעת המתחם שקבע בית משפט השלום, מתחם הנע בין 6 חודשים ועד 16 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג 16-05-43320 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (24.11.16), שם נדחה ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על הנאשם - 6 חודשים מאסר שירצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם הורשע בעבירות של הכנסת פנקסי חשבונות כוזבים וקיים, ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה לפי סעיפים (4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה, לאחר שהתחמק מתשלום בסך של כ- 330,000 ₪. המחדל הוסר במלואו. בית המשפט המוחזק אישר את המתחם שנע בין 6 חודשים מאסר ועד 24 חודשים מאסר.

רע"פ 16/7773 **יוסף חננאל נ' מדינת ישראל** (26.10.16), שם נדון עניינו של הנאשם שהורשע בריבוי עבירות של השמתת הכנסה, הכנסה וקיים פנקסי חשבונות כוזבים, מרמה, עורמה או תחבולה והשمتת או הסתרת מסמכים, עבירות לפי סעיפים (1), 20(220(4), 20(220(5) ו- 216(6) לפקודת מס הכנסה. הנאשם השמייט מדווחותיו הכספיים סכום כולל של כ מיליון שקלים מתוך הכנסותיו, ונידון ל-10 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע בבית משפט השלום- מתחם הנע בין 8 חודשים מאסר לבין 24 חודשים מאסר בפועל. בקשה רשות הערעור נדחתה.

עפ"ג 16-02-14041 **אגברarie נ' מדינת ישראל** (21.4.16), שם התקבל ערעור הנאשם על חומרת עונשו והועמד על 6 חודשים מאסר שירצו בעבודות שירות, חלף 7 חודשים. באותו מקרה הנאשם הורשע בהשנת מס ובדיוחים כוזבים העומדים על כ מיליון ₪, עבירות לפי סעיפים 20(220(1) ו-220(4) לפקודת מס הכנסה. המחדל הוסר במלואו ומדובר בעבירות שבוצעו בין השנים 2007-2011.

עפ"ג 15-04-51195 **מחמוד אבו טיר נ' מדינת ישראל** (15.11.15) (**הוגש על ידי המאשימה**), הנאשם הורשע בריבוי עבירות של השמתת הכנסה מתוך דוח, הכנסת פנקסי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה, עבירות לפי סעיפים (1), 20(220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה. סכום העבירות עמד על סך 531,598 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשים ועד 14 חודשים וגזר על הנאשם 8 חודשים מאסר לצד ענישה נלוית. הערעור נדחתה.

עפ"ג 14-03-10485 **שמעון לוגסי נ' מדינת ישראל** (8.9.14), שם הנאשם הורשע בהשנת הכנסות דוח, מסירת תרשומת כוזבת לדוח, הכנסה וקיים של פנקסי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה, עורמה או תחבולה, עבירות לפי סעיפים 20(220(1), 20(220(2) ו-220(4) לפקודת מס הכנסה. מדובר בהשנת הכנסה בסך של 580,00 ₪. על הנאשם נגזרו 6 חודשים מאסר שירצו בעבודות שירות וקנס בגין 100,000 ₪.

רע"פ 13/674 **לייטוק נ' מדינת ישראל** (8.1.13) (**הוגש על ידי המאשימה**), הנאשם הורשע בריבוי עבירות של השמתת הכנסה מתוך דוח, הכנסת פנקסי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה, עבירות לפי סעיפים

(1) 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה. מדובר במקירה בו סכום ההכנסות שהועלמו מרשות מס הכנסה עמדו על סך של 432,496LN. המערערណון ל- 7 חודשים מסר בפועל וקנס על סך 40,000LN.

רע"פ 2451/06 **יגאל שגיא ר"ח נ' מדינת ישראל (25.7.06) (הגש על ידי המאשימה)**, הנאשם הורשע בהשחתת הכנסות מדו"ח, הינה וקיים של פנקסי חשבונות כזבים ושימוש במרמה, עורמה או תחבולה, עבירות לפי סעיפים 220(1), 220(4)-ו-220(5) לפקודת מס הכנסה. סכום העבירות עמד על סך 250,000LN. בית משפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשים מסר וענישה נלוית. בית המשפט המחויז הפחית את עונשו של הנאשם וגזר עליו 6 חודשים מסר שירצוז בעבודות שירות ולשם האיזון העלה את סכום הקנס. בבקשת רשות הערעור נדחתה.

ת"פ 20-05-44846-05 **מדינת ישראל נ' חמו (4.5.22)**, הנאשם הורשע בריבוי עבירות לפי סעיף 20(5) ו- 20(4) לפקודת מס הכנסה וריבוי עבירות לפי חוק מס ערך נוסף. הנאשם פעל להסרת המחדל בטרם הגש כתוב האישום בעניינו. בית המשפט קבע מתחם שמתחליל ממספר חדש מסר שיכול שירצוז בעבודות שירות ועד 20 חודשים מסר בפועל. בסופו של הליך, בית המשפט אימץ את המלצת שירות המבחן וגזר על הנאשם צו של"צ בהיקף של 300 שעות, קנס בסך 50,000LN וענישה נלוית.

ת"פ 19-02-39407-02 **מדינת ישראל נ' מרעי (16.9.20) (הגש על ידי המאשימה)**, הנאשם הורשע בשימוש במרמה, עורמה ותחבולה לפי סעיף 20(5) לפקודת מס הכנסה. סכום ההכנסה שהפיק הנאשם לא פחות מ- 605,122LN. בית המשפט קבע מתחם הנע בין בין מספר חדש מסר שירצוז בעבודות שירות ועד 12 חודשים מסר. על הנאשם נגזר עונש מסר בגין 8 חודשים מסר בפועל.

ת"פ 17-05-49467-05 **פרקליות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' צרפתי (10.9.19) (הגש על ידי המאשימה)**, הנאשם הורשע בעבירות של השחתת הכנסה מתוך דו"ח, מסירת אמרה כזבת בדו"ח, קיום פנקסי חשבונות כזבים ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה, עבירות לפי סעיפים 220(3), 220(4)-ו-220(1) לפקודת מס הכנסה. וכן עבירות של זיופ בנסיבות חמימות, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבל דבר במרמה לפי חוק העונשין. סכום העבירות עמד על 500,000LN. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 9 חודשים ועד 20 חודשים מסר. על הנאשם נגזר עונש בתחרית המתחם, מסר בגין 9 חודשים שירצוז בעבודות שירות וענישה נלוית.

ת"פ 17-10-7776-05 **מדינת ישראל נ' אמיגה (23.12.18)**, שם הנאשם הורשע במספר אישומים וריבוי עבירות של מסירת אמרה כזבת בדו"ח, שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, קיום פנקסי חשבונות כזבים, והשחתת הכנסה מתוך דו"ח, עבירות לפי סעיפים 220(3), 220(4)-ו-220(1) לפקודת מס הכנסה. וכן עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, זיופ בנסיבות חמימות, שימוש במסמך מזויף בנסיבות חמימות, ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות חמימות לפי חוק העונשין וUBEIROT לפי חוק מס ערך נוסף. בית המשפט קבע חמשה מתחמים שונים בין מסר על תנאי ומספר חדש מסר לבון מסר בעבודות שירות - 18 חודשים מסר. על הנאשם נגזרו 6 חודשים מסר שירצוז בעבודות שירות וענישה נלוית.

ת"פ 14-51575 מדינת ישראל נ' אגסי (31.12.15), שם הנאשם הורשע בעבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת. מדובר בסכום של 878,715 ₪ שהנائب הולים מקור הכנסה שלהם. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 6 חודשים ועוד 20 חודשים מאסר. על הנאשם נגזר עונש בתחתיות המתחם, של 6 חודשים מאסר שירצו בעבודות שירות וענישה נלוית.

ת"פ 10-1079 מדינת ישראל פרקליטות ת"א- מיסוי וכלכלה נ' מאיר פרץ (23.9.14) (**הגש על ידי המאשימה**), שם הנאשם הורשע בריבוי עבירות של השמתה הכנסה, שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, הצגת מסמך כזוב, לפי סעיפים 220(6), 220(1) ו-220(5) לפקודת מס הכנסת וUBEITIES של זיוף אישור ניכוי מס מקור. גובה הכנסות שהפיק הנאשם עמד על סך של 742,997 ₪. על הנאשם נגזרו 6 חודשים מאסר שירצו בעבודות שירות וענישה נלוית.

מסקנתי היא מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשים שיכול יירצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר.

אשר לכנס, מצאת כי מתחם העונש ההולם בהיבט זה, גם כשאני לוקח בחשבון מצבו הכלכלי של הנאשם, נע בין 15,000 ועד 35,000 ₪.

בעניין מתחם הכנס, התחשבתי בריבוי העבירות שמטרתן גrifת רוחים קלים על חשבון הציבור, אך מצד שני לא ניתן היה להתעלם מטענת הנאשם אשר למצבו הכלכלי. כיצד, מתחם הכנס, יש להתחשב, כבר בשלב הראשון של בניית גדרי המתחם במצבו הכלכלי של הנאשם.

לא מצאת עילה או הצדקה לחריגה לקולא או לחומרה מתחם העונש ההולם.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם

נסיבות אישיות

בתוך המתחם, יש לשקל שיקולים שאינם קשורים לביצוע העבירות. בכלל זה,לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות ו עברו הפלילי של הנאשם, כולל אך הרשעה אחת בעירה שאינה ממין העניין (מכירת משקה משכרי לקטין). כמו כן, התחשבתי בהודאת הנאשם שמצאת להעניק לה משקל מלא, כמפורט לעיל.

חרף טיעון התביעה, לא יכולה להיות מחלוקת שהמחדר הוסר במלואו. לאור החקירה, פנה הנאשם לפקיד השומה ושילם את סכום המס הגלום בהשתමמות שעומד על - כ- 280,000 ₪ (ראו נספח א'-ב' למסמכי ההגנה לעונש).

כידוע, להסרת המחדל משמעותו הרבה רובה לעניין הענישה, ודאי בשלב מוקדם של ההליך, יש בה כדי ללמד על חרטה כנה ולהביא לתיקון הנזק הכלכלי מביצוע הערים (רע"פ 13/7851 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.15)).

סוף דבר

לאור השיקולים שנמננו לעיל, נכון למקם עונשו של הנאשם תחתית המתחם, כל מתחם שייקבע.

לכן, גם לו הייתה מאמץ את המתחם שהצעה המאשימה, קרי 9-14 חודשים מאסר נכון היה לגזר על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, וזאת תוך התחשבות בנימוקים לקולא שימושיים לכיוון תחתית המתחם. אמנם המאשימה הציעה למקם את העונש מעל תחתית המתחם (עשרה חודשים מאסר במקומם 9 חודשים), אך כאמור, אני סבור שנכון למקם את העונש תחתיתו.

כמו כן, ולשיטתי, מדובר בתיק שמתאים לשינוי בעונש של מאסר בדרך של עבודות שירות. הצדדים בחרו "לlictת לקוחות" ולטען לעונשים מסווג אחר (זה למאסר בפועל בן עשרה חודשים, זה למאסר מותנה ללא מאסר בפועל כלל). לעומת זאת, ההצעה משך העונש האפשרי לריצוי בעבודות שירות משישה חודשים לתשעה חודשים, וזאת להרחבת רשות המקרים של עונש מסווג זה. תיקים שהסתמכו בעבר בעונש מאסר בפועל לאחר סורגי ובריח לתקופות שבין 6-9 חודשים מאסר, הם אלו שהיו היעד להרחבה ולשני במסגר התיקון. להבנתי, התיקון לא נועד לאפשר הכבdet עונש המאסר בעבודות שירות במקומות שמלכתחילה ובלאו הכי היו מסתיימים בעונש מסווג זה.

זו סיבה נוספת נכון להסתפק בשישה חודשים מאסר.

מכל מקום, ובניגוד לumedת שני הצדדים, המתחם שמצאתו הולם את נסיבות ביצוע הערים נע בין 6-18 חודשים. לכן, מצאתי להסתפק בעונש מאסר בן 6 חודשים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של **עבודות שירות**, בהתאם לחוות דעת **המומונה** מיום 11.1.23 עבודות השירות תבוצענה באגודה למען העיר, בגדה, ותחלנה ביום 06.03.23. הנאשם יתיצב במועד זה עד השעה 08:00 בפני הממונה.

ב. מאסר למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם תוך שנתיים יעבור עיריות בהן הירוש.

ג. **קנס** בסך 15,000 ₪ או ימי 3 חודשים מאסר תמורתו.

הकנס ישולם ב- 10 תשלום שווים, חודשים ורכופים, החל מיום 1.5.23 ובהמשך בכל לחודש של אחרים. אי תשלום שיעור משיעורי הקנס תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

עמוד 10

ד. אני מטיל על הנאשם **התחייבות כספית** בסכום של 7,500 ₪ (ההתחייבות ניתנה בעלפה לפי התקוון), להימנע במשך שנתיים מעבירה שבת הורשע.

כל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים אליו-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרתו יש להחזיר לידי או לגרום אחר לפיה בקשה הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשולם את הקנס/ פיצוי/ הוצאות כעבור שלושה ימים מעת החלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכיהם הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המופיע של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה)** - **טלפון 35592* או טלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- **זכות ערעור לביהם"ש המחויז בתוך 45 ימים מהיום.**

המציאות תעבור העתק לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ג, 14 פברואר 2023, בהיעדר הצדדים.